

Τέντα

τέντα, η, ουσ. [<μσν. τέντα <ιταλ. tenda], η τέντα. **1.** σκηνή για διαμονή στο ύπαιθρο, το αντίσκηνο: «μόλις στήσαμε την τέντα, μπήκαμε μέσα να ξεκουραστούμε». **2.** ως επίρρ., ορθάνοιχτα: «άνοιξε τέντα τα μάτια του και με κοιτούσε κατάπληκτος».

- *αφήνω τέντα*, (για παράθυρα, ιδίως για πόρτες) αφήνω τελείως ανοιχτά, ορθάνοιχτα: «έφυγε βιαστικά κι άφησε τέντα την πόρτα».

- *είναι τέντα*, (για παράθυρα, ιδίως για πόρτες) είναι τελείως ανοιχτά, ορθάνοιχτα: «κλείσε την πόρτα, γιατί είναι τέντα».

- *έχω τέντα*, (για παράθυρα, ιδίως για πόρτες) έχω τελείως ανοιχτά, ορθάνοιχτα: «τόσο ζέστα σ' έπασε κι έχεις τέντα πόρτες και παράθυρα;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας